

Home>Gerechtelijke procedures>Civiele zaken>Erkenning en tenuitvoerlegging van rechterlijke beslissingen>

Hoe kan ik de naleving van een uitspraak afdwingen?

Hoe kan ik de naleving van een uitspraak afdwingen?

Bulgarije

1 Wat betekent tenuitvoerlegging in burgerlijke en handelszaken?

Gedwongen tenuitvoerlegging is de laatste stap van de rechtsvordering. Deze stelt een eiser ten gunste van wie een rechterlijke beslissing is geweest, in staat om van de tenuitvoerleggingsautoriteit te eisen dat deze alle wettelijk vastgestelde maatregelen die onder haar bevoegdheid vallen, treft om de vordering te laten voldoen.

Het recht op gedwongen tenuitvoerlegging vloeit voort uit het bestaan van een uitvoerbare vordering die niet vrijwillig is voldaan en van een akte die de tenuitvoerlegging ervan mogelijk maakt.

Enkele tenuitvoerleggingsmaatregelen zijn:

beslag op roerende zaken;

beslag op onroerende zaken;

inventarisatie en taxatie van onroerende zaken;

openbare veiling van onroerende zaken;

beslag op de bankrekening van de schuldenaar;

beslag op een voertuig;

terugneming;

inbeslagneming van roerende zaken;

tenuitvoerlegging in verband met deelnemingsbewijzen in een vennootschap;

tenuitvoerlegging van de plicht om een kind over te dragen;

tenuitvoerlegging in verband met huwelijksgoederen.

2 Welke instantie of instanties zijn bevoegd voor tenuitvoerlegging?

In Bulgarije zijn twee soorten ambtenaren belast met gedwongen tenuitvoerlegging (deurwaarders):

1. openbare gerechtsdeurwaarders;

2. particuliere gerechtsdeurwaarders.

De rechtspositie van particuliere gerechtsdeurwaarders wordt beheerst door de wet inzake de tenuitvoerlegging van het privaatrecht (*Zakon za chastnota sadebno izpalnenie*). Artikel 2 van deze wet definieert een particuliere gerechtsdeurwaarder als een ambtenaar die door de staat gemachtigd is tot de gedwongen tenuitvoerlegging van particuliere vorderingen.

3 Onder welke voorwaarden mag een executoriale titel of beslissing worden uitgevaardigd?

3.1 De procedure

Krachtens artikel 404 van het wetboek van burgerlijke rechtsvordering ((*Grazhdanski protsesualen kodeks*) hierna "WvRV" genoemd) kan er op de volgende gronden een vordering tot gedwongen tenuitvoerlegging worden ingesteld:

1 — rechterlijke beslissingen en beschikkingen die in kracht van gewijsde zijn gegaan (*res judicata*); beslissingen van een gerechtshof; tenuitvoerleggingsbeschikkingen; rechterlijke schikkingen; uitvoerbare rechterlijke beslissingen en beschikkingen of rechterlijke beslissingen en beschikkingen die bij voorbaat of onmiddellijk uitvoerbaar zijn verklaard; en beslissingen van scheidsrechters, evenals schikkingen die door deze rechters zijn bekrachtigd;

2 — rechterlijke beslissingen, handelingen en schikkingen van buitenlandse rechters, als deze zonder enige andere procedure in Bulgarije uitvoerbaar zijn;

3 — rechterlijke beslissingen, handelingen en schikkingen van buitenlandse rechters en rechterlijke beslissingen en schikkingen die zijn gewezen en bekrachtigd door buitenlandse scheidsrechters, als deze in Bulgarije uitvoerbaar zijn verklaard.

Ingevolge artikel 405 WvRV worden executoriale titels afgegeven op basis van een schriftelijk verzoek, zonder dat het nodig is om een afschrift aan de schuldenaar te betekenen.

Conform artikel 405, lid 2, WvRV zijn de volgende rechters bevoegd voor de volgende verzoeken:

in de gevallen die zijn vermeld in artikel 404, lid 1, WvRV het gerecht van eerste aanleg dat uitspraak heeft gedaan in de zaak of de tenuitvoerleggingsbeschikking heeft gewezen en als een document onmiddellijk uitvoerbaar is, het gerecht dat de beslissing of de tenuitvoerleggingsbeschikking heeft gegeven;

in de gevallen die zijn vermeld in artikel 404, leden 2 en 3, WvRV het gerecht dat bevoegd is om toestemming te geven voor de tenuitvoerlegging;

wat betreft rechterlijke beslissingen van nationale scheidsrechters en schikkingen die door de genoemde rechters zijn bekrachtigd in arbitrageprocedures, het gerecht van eerste aanleg van Sofia (*Sofijski Gradski Sad*).

De termijn voor het instellen van beroep tegen de beslissing voor het inwilligen of verwerpen van een verzoek om een executoriale titel bedraagt twee weken (artikel 407 WvRV).

Ingevolge het Bulgaarse recht kan een verzoek om een executoriale titel worden ingediend door een andere partij dan een advocaat, met inbegrip van de partij die om de gedwongen tenuitvoerlegging verzoekt of haar vertegenwoordiger. Er hoeft niet aan bijzondere indieningsvoorwaarden te worden voldaan om een executoriale titel te verkrijgen.

De tenuitvoerleggingskosten worden vastgesteld binnen het tarief van de honoraria en kosten die zijn vastgelegd in de wet inzake particuliere tenuitvoerlegging (Bulgaarse staatscourant nr. 35/2006).

3.2 De grondvoorwaarden

Voor het in gang zetten van de tenuitvoerleggingsprocedure dient de betrokken partij een schriftelijk verzoek in te dienen bij een openbare of particuliere gerechtsdeurwaarder, met daarbij een executoriale titel of een ander bindend instrument. In het verzoek dient de voorkeurswijze van tenuitvoerlegging te staan, die gedurende de procedure kan worden gewijzigd (artikel 426 GPK).

De bevoegdheid van de deurwaarders wordt beheerst door artikel 427 WvRV.

De deurwaarder dient de schuldenaar schriftelijk te sommeren om zijn vordering vrijwillig binnen twee weken na ontvangst van de sommatie te voldoen. In de sommatie wordt de schuldenaar gewaarschuwd dat niet-betaling van de vordering aanleiding vormt voor het treffen van executiemaatregelen. In de sommatie dienen de opgelegde beslagen en inbeslagnemingen te staan en er dient een afschrift van de uitvoerbare rechterlijke beslissing te zijn bijgesloten als bijlage. Bij het sommeren van de schuldenaar om zijn vordering vrijwillig te voldoen, dient de deurwaarder eveneens aan te geven op welke datum de zaken worden geïnventariseerd en als de tenuitvoerlegging betrekking heeft op onroerende zaken dient hij een kennisgeving van beslag aan de administratie van het kadaster te verzenden.

De deurwaarder houdt een overzicht bij van iedere maatregel die hij treft of ten uitvoer legt.

Als de oorspronkelijke tenuitvoerleggingswijze wordt gewijzigd, dient de deurwaarder de schuldenaar schriftelijk in kennis te stellen van de wijziging in overeenstemming met artikel 428 WvRV.

Als de schuldenaar bij de inleiding van de tenuitvoerleggingsprocedure geen permanent of huidig adres heeft dat in het dossier staat, dan dient de rechter die handelt op verzoek van de schuldeiser een *ad hoc*-vertegenwoordiger van de schuldenaar aan te wijzen (artikel 430 WvRV).

4 Het doel en de aard van tenuitvoerleggingsmaatregelen

4.1 Welke soorten activa kunnen voorwerp van tenuitvoerlegging zijn?

Er kunnen executiemaatregelen worden getroffen jegens de volgende eigendommen van de schuldenaar:

roerende zaken;

salarissen;

inkomsten uit onroerende zaken, met inbegrip van huurinkomsten enz.;

bankrekeningen;

onroerende zaken;

aandelen en obligaties die zijn uitgegeven door commerciële ondernemingen;

onderdelen van roerende of onroerende zaken, met inbegrip van huwelijksgoederen.

Overeenkomstig artikel 442 WvRV kan een schuldeiser de tenuitvoerlegging aanwenden tegen iedere zaak of waarde van de schuldenaar.

Overeenkomstig artikel 444 WvRV is het niet mogelijk om executiemaatregelen te treffen jegens de volgende zaken:

alledaagse voorwerpen die de schuldenaar en zijn gezin gebruiken en die zijn opgenomen in het door de Ministerraad (*Ministerski savef*) goedgekeurde overzicht ;

de voedingsmiddelen die nodig zijn om de schuldenaar en zijn gezin gedurende een maand te voeden of, in geval van landbouwers, tot de volgende oogst of het equivalent daarvan voor andere landbouwproducten;

de energie die gedurende drie maanden nodig is voor verwarming, koken en verlichting;

machines en apparatuur die de schuldenaar nodig heeft om zijn activiteit voor te zetten of zijn beroep uit te oefenen;

een deel van het land dat de schuldenaar bezit (tot 0,5 ha voor wijngaarden en andere teelt en tot 3 ha voor percelen voor onbepaald gebruik, evenals

machines en werktuigen, bemestingsmiddelen, gewasbeschermingsmiddelen en zaden die bestemd zijn om te zaaien gedurende een jaar);

voor veehouders, het noodzakelijke vee, met name twee trekdiere, een koe, vijf schapen en geiten, tien bijenkorven en gevogelte, evenals de

voedingsmiddelen die nodig zijn om deze te voeden tot de volgende oogst of tot hun terugkeer naar de wei;

de woning waarvan de schuldenaar eigenaar is, als de schuldenaar en zijn gezinsleden geen andere woning bezitten, ongeacht of de schuldenaar hier al

dan niet verblijft. Als de woning de behoeften van de schuldenaar en zijn gezin overschrijdt, zoals is aangegeven in een specifiek reglement dat is

goedgekeurd door de Ministerraad, dient een deel hiervan te worden verkocht, mits de voorwaarden uit artikel 39, lid 2, van de wet inzake eigendom (*Zakon za sobstvenostta*) worden nageleefd;

andere voorwerpen en waarden die bij wet worden beschermd tegen gedwongen tenuitvoerlegging.

4.2 Wat zijn de gevolgen van tenuitvoerleggingsmaatregelen?

Bij het sommeren van de schuldenaar om zijn vordering vrijwillig te voldoen, dient de deurwaarder eveneens aan te geven op welke datum de eigendom wordt geïnventariseerd en als de tenuitvoerlegging betrekking heeft op onroerende zaken, dient hij een kennisgeving van beslag te richten aan het register van onroerende zaken.

Beslag op roerende zaken of een vordering wordt opgelegd na het opmaken van een inventaris.

Beslag en bezwaar hebben de volgende gevolgen voor de schuldenaar:

Vanaf het moment dat deze beslagen worden opgelegd, heeft de schuldenaar niet meer het recht om te beschikken over de waarden of (roerende of onroerende) zaken of om deze, op straffe van strafrechtelijke vervolging, te wijzigen, te beschadigen of te vernietigen. Deze gevolgen gelden vanaf de overlegging van de sommatie voor de vrijwillige betaling van de schuld.

Beslag en bezwaar hebben de volgende gevolgen voor de schuldeiser:

Overeenkomstig 452, lid 1, WvRV is iedere overdracht van waarden of in beslag genomen roerende zaken nietig jegens de schuldeiser en iedere medeschuldeiser, tenzij de cessionaris zich kan beroepen op artikel 78 van de wet inzake eigendom. In deze bepaling staat dat een partij die een roerende zaak of effecten aan toonder wettig verkrijgt hier eigenaar van wordt, zelfs als dit buiten zijn medeweten gebeurde bij een persoon die niet de eigenaar is, tenzij er voor de eigendomsoverdracht een notariële akte of een echtverklaring van handtekeningen van de partijen bij de transactie door de notaris vereist is. Dezelfde regel geldt voor het verkrijgen van andere zakelijke rechten op roerende zaken.

Als er executiemaatregelen worden getroffen jegens onroerende zaken, dan is de nietigheid uitsluitend effectief wat betreft overdrachtstransacties die zijn gedaan nadat het conservatoir beslag is geregistreerd (artikel 452, lid 2, WvRV).

4.3 Welke geldigheid hebben deze maatregelen?

In de wet staat geen enkele tijdslimiet voor de geldigheid van de genoemde maatregelen. Deze zijn bedoeld voor de betaling van de vordering van de schuldeiser en blijven derhalve geldig tot het einde van de tenuitvoerleggingsprocedure.

5 Is er een mogelijkheid tot beroep tegen de beslissing om een dergelijke maatregel toe te staan?

De beroepsmogelijkheden gedurende de tenuitvoerleggingsprocedure zijn gedefinieerd in deel I en II van hoofdstuk 39 WvRV.

De volgende partijen kunnen beroep instellen tegen gedwongen tenuitvoerlegging en ook tegen afzonderlijke executiemaatregelen:

de schuldeiser kan beroep instellen tegen de weigering van de deurwaarder om gespecificeerde executiemaatregelen ten uitvoer te leggen, evenals tegen de opschorting en beëindiging van de tenuitvoerlegging;

de schuldenaar kan beroep instellen tegen de beslissing van een gerechtsdeurwaarder die hem een boete oplegt en die gericht is op de tenuitvoerlegging van kosten van een eigendom die de schuldenaar als beschermd beschouwt, tegen het beslag op roerende zaken of de uitzetting van de schuldenaar uit een onroerende zaak omdat de deurwaarder hem hier niet op de juiste wijze van in kennis heeft gesteld en tegen veroordelingen tot de proceskosten; derden (personen die geen partij zijn bij de tenuitvoerleggingsprocedure) kunnen uitsluitend beroep instellen tegen maatregelen die de deurwaarder heeft getroffen als de gedwongen tenuitvoerlegging betrekking heeft op zaken die op het moment van beslag, inbeslagneming of afgifte in hun bezit zijn;

een derde kan uitsluitend in beroep gaan tegen de teruggave van een onroerende zaak, als hij vóór de datum van indiening van de vordering die ten uitvoer wordt gelegd in bezit was van de genoemde zaak (artikel 435 GPK);

als er een openbare veiling is georganiseerd, kan er tegen de beslissing om een zaak toe te kennen in beroep worden gegaan door een derde die uiterlijk op de laatste dag van de veiling een voorschot heeft betaald, door een schuldeiser die een bod heeft gedaan zonder een voorschot te betalen, of door de schuldenaar omdat de veiling niet wettig is gehouden of omdat de zaak niet is toegekend aan de hoogste bieder.

Overeenkomstig artikel 436 WvRV kan er beroep worden ingesteld in de week na de betwiste handeling als de partij aanwezig was bij de genoemde handeling of hiervoor was opgeroepen en in alle andere gevallen in de week na de datum waarop kennis is gegeven van deze handeling. Er kan met tussenkomst van de gerechtsdeurwaarder beroep worden ingesteld bij het provinciale gerecht dat bevoegd is voor de plaats van tenuitvoerlegging. Als er beroep wordt ingesteld, dient de deurwaarder aan te geven waarom de betwiste maatregelen zijn getroffen.

Een dergelijk beroep wordt achter gesloten deuren behandeld, met uitzondering van beroep dat is ingesteld door derden. Dit wordt behandeld in een openbare zitting waarbij alle partijen bij de tenuitvoerleggingsprocedure worden opgeroepen. Er dient binnen een maand worden besloten over een beroep.

Een beroep heeft geen opschortende werking voor de tenuitvoerleggingsprocedure, maar de rechter kan beslissen om de procedure op te schorten in afwachting van een beslissing over de beroepsmiddelen. Als de procedure wordt opgeschort, dient de deurwaarder hiervan onverwijld van in kennis te worden gesteld (artikel 438 GPK).

6 Zijn er beperkingen aan tenuitvoerlegging, in het bijzonder wat bescherming van de schuldenaar of termijnen betreft?

De verschillende scenario's waarin een rechter de procedure op verzoek van de schuldeiser wettig kan opschorten zijn gedefinieerd in artikel 432 WvRV.

Laatste update: 04/08/2017

De verschillende taalversies van deze pagina worden bijgehouden door de betrokken EJV-contactpunten. De informatie wordt vertaald door de diensten van de Europese Commissie. Eventuele aanpassingen zijn daarom mogelijk nog niet verwerkt in de vertalingen. Het EJV en de Commissie aanvaarden geen enkele verantwoordelijkheid of aansprakelijkheid voor informatie of gegevens in dit document of waarnaar in dit document wordt verwezen. Zie de juridische mededeling voor auteursrechtelijke bepalingen van de lidstaat die verantwoordelijk is voor deze pagina.